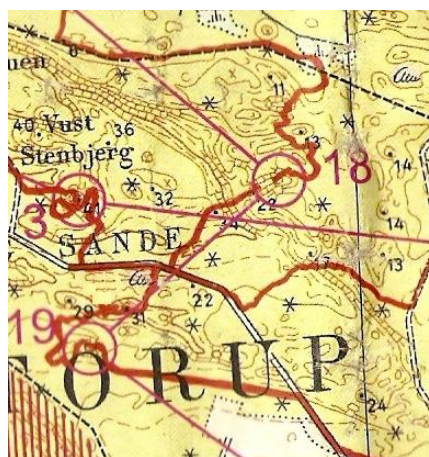

Wild West - Et ultra løb med historie.

Siden 1946 har der været afholdt et løb cirka hvert andet år, som passende kan betegnes som et ultraløb længe før det begreb kom på mode. Se mere om løbet på <http://www.wildwest.dk>. Det har altid stået på min ønskeliste at deltage i dette specielle arrangement. I år bød lejligheden sig. Da jeg var ene deltager fra Roskilde allierede jeg mig med gamle klubkammerater fra Sorø - min ungdomsklub. Bl.a. Mette som har deltaget i mange af løbene. Vi tog af sted i hyggeligt selskab og spiste aftensmad hos Mettes søster som har et sommerhus tæt ved Vester Torup hvor løbet foregik. De er 3 søskende, som har deltaget i rigtig mange af løbene så her kom mange gode råd under aftensmaden: Orienter altid selvstændigt men løb aldrig selvstændigt. Tæl altid skridt. Efter et par timers hvil stod vi op og kørte til Torup Strand, hvor vi meldte os i stævnecenteret i et gammelt badehotel. Klokken 0130 var der det obligatoriske navneopråb, hvorefter vi gav os af sted med slukkede lygter i den klare nat ned forbi de optrukne fiskerbåde langs stranden til de fremlagte kort. Der blev talt ned i fællesskab til starten klokken 0200. Alle pandelamper blev tændt, og så var der lige en kort pause inden to lys-slangere bevægede sig ud af mod vest. Det var bare om at vælge en af dem. Jeg havde ikke nogen aftale om at følges med nogen, så det var bare med at hænge på og finde nogen jeg kunne holde tempo med. Jeg forsøger at følge så godt med som muligt på kortet, men indtil post 1 lykkes det ikke at få kort kontakt, også fordi, da vi drejer mod syd væk fra den gamle grusgrav, kommer vi hurtigt ind i noget meget tæt krat, hvor det er uhyggelig svært at orientere sig. Jeg tjekker bare løbene kompasset hele tiden og det ser rimeligt ud, men under alle omstændigheder regel 2: Løb aldrig selvstændigt! Post 1 dukker op og slangen bevæger sig videre gennem krattet i zigzag mod SV, indtil vi når ud til en vej. Hurtigt kompastjek, passer med vejen ved grøften. Vi løber mod højre til grøften krydser, ned over engen, jeg synes vi har retning forlangt mod vest, men husker regel nummer 2. Har svært ved at følge tempoet i gruppen, så er glad for at møde en løber jeg kender ved post 2. Vi er 3 løbere der slår følgeskab her. John som har løbet WW mange gange og så 2 nybegyndere. Jeg mærker dog at min gamle erfaring, som spejder, og fra mine første år i orientering, hvor mange løb foregik på gamle upræcise kort, kom mig til gode. Vi bliver efter en kort rådslagning om post 3 enige om at løbe ned ad stien til

knækket mod venstre og så søge over mod skovvejen. Herfra løber vi fra knækket ind til posten som ligger på toppen af en høj klit. Klitten dukkede op massiv og stejl og vi løb opad og opad, til vi var ved det højeste punkt. Ingen post! Og vi var ikke de eneste der flakkede rundt efter posten. Der var mange højeste punkter, og efter 5 minutters cirklen i krattet lykkedes det at finde en top med en post. Yes!! Post 4 bød ikke på store udfordringer, mod post 5 bommede vi lidt fordi vi kom ud på en umarkeret sti der løb parallelt med en skovvej, men selve posten hvor vi blev begunstiget af en ny skovvej som ikke var på kortet, voldte ikke problemer. På

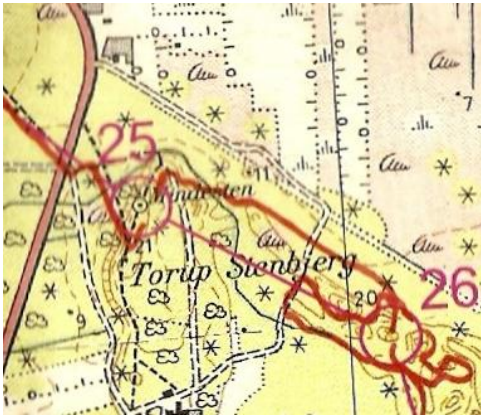
vej mod 6 fulgte vi den nye skovvej som førte i retning af posten og herefter nogle stier, som pegede i den rigtige retning, lidt på fornemmelsen, for der var ikke meget på kortet til hjælp. Men vores fornemmelse viste sig at være rigtig. En sti med retning ind i den tætte skov mod post 7 fandt vi efter lidt søgen på vestsiden af asfaltvejen, og da der pludselig dukkede en sti op mod venstre hvor der stod :

tænkte jeg, at den ville føre os til Tinghøj, og så kunne vi tage posten derfra. Da vi stod oppe på toppen kunne vi se pandelampernes skær ovre ved posten, så det var jo bare at løbe ned på sadlen i den retning og så op på den anden side, men vi formåede alligevel at fumle rundt i den forkerte retning og måtte tilbage og først nede i lavningen øst for fandt vi den rigtige kurs mod posten. Fra 7 til 8 var det bare

at finde op på det højeste punkt og herfra forsøgte vi først den direkte vej, men det var ikke muligt, så vi løb så ad stierne på kortet ned mod den lille sø.

Det var efterhånden så lyst at man kunne se tydeligt og kun behøvede lys for at læse kortet. De næste poster fandt vi uden større problemer. Men vi var ved at være præget af 2 timers løb uden væske og blev lidt ukoncentrerede. Kurvebilledet omkring post 12 er lidt svært at læse, så vi løb lidt på må og få og kom for langt mod syd. På vej til post 13 forsøgte vi at følge ryggen syd om, men den var svær at se i den tætte skov, så da vi mødte en skovvej, der ikke var vist på kortet, fulgte vi den lidt nordover og drejede så til højre ad en anden umarkeret skovvej. Da terrænet syd for vejen så fladt ud regnede vi med at vi var syd for ryggen og begyndte derfor at lede nord for. Det viste sig at være forkert, for de store klitter gemte sig inde mellem de tætte træer. Først da vi kom ud til asfaltvejen blev vi klar over at vi havde ledt de gale steder. De næste poster fandt vi nemt. Dog havde vi en underlig oplevelse på vej til 15. Vi havde løbet nord ad hvad vi opfattede som et nyanlagt bredt brandbælte, og skulle så dreje mod øst ad en hugning. Vi tjekkede kompasserne, og pludselig var alt drejet 90°. Hugningen gik mod nord. Men det kunne da ikke passe, for så var havet som vi kunne se stik vest ?. Jeg gik 10 skridt i en anden retning og pludselig drejede kompasnålen 180°. Vi glemte for en stund kompasset og løb undrende ned ad hugningen. Senere da vi kom til madposten fik vi svaret: Under "brandbæltet" lå jævnstrømskablet fra Norge! Efter 3½ time fik vi endelig mulighed for at få mad og drikke. Det var dog umuligt at indhente underskuddet og resten af turen var præget af dette. Vi begyndte at småbomme posterne, jeg skal ikke trætte med en minutløs gennemgang, dog lige vise post 26, som lå i en lavning. Fra post 25

lusker vi os ad stier der ikke er på kortet med tjek på kompasset. Retningen ser rigtig ud, vi får ikke talt skridt, håber vi passerer vejen før bakken og vil herefter følge bakken sydom. Vi passerer en usandsynlig kandidat, kan ikke se bakken til højre, så vi løber videre. Pludselig ser vi en høj klit til højre. Det må være den. Rundt om den og lavning yes....øhhh ingen post. Lidt rundt. Ser ud som vi er der hvor klitrækken vender, så er det jo bare tilbage og finde den anden store klit og så en lavning lige før. Finder et spor vi kan følge. Ingen stor klit at se. Spredte tætheder. Rammer en sti, det må være den på kortet. Lidt nord på. Rammer klitrækken. Mod højre på den anden side af et åbent græsområde noget der ligner en høj klit bag den. Løber over det åbne område. Rigtigt der er

en høj klit. Det må være den, løber syd om, det går lidt op, rundt om – Ingen lavning. Kommer op til den umarkerede sti vi havde fulgt østover. Kan godt se at den store klit ikke længere kan ses. Det må have været den rigtige. Stik syd, ind igennem en tæthed af graner, og der var, i en åbning midt i tætheden, en lavning og en post. Puuh. Den næste post - 27 - havde vi ingen klar plan for. Vi slæbte os ad umarkerede stier sydover, fandt en grusvej der førte os til ydersiden af klitrækken. Posten var placeret tæt på yderkanten hvor klitrækken drejede, så vi håbede at vi ved at afsøge de højeste punkter langs kanten ville finde den. Efter en seks-syv toppe lykkedes det. Puha. De sidste poster hjem, var piece of cake. Jeg slæbte mig i mål efter 7 timer og 22 minutter, træt men uden vabler og en fed oplevelse rigere. Kan anbefales. Bemærk på resultatlisten at køn og alder er ingen hindring for at deltage, man skal dog vist nok være juniorløber for at stille op i den rigtige Wild West. (Efter sigende var løbet et løb forbeholdt rigtige mandfolk, indtil en af landets bedste kvinder ud i orientering stillede op under falsk navn og gennemførte i fin stil).

Asger

Hvis I vil se hele ruten så tjek løbets hjemmeside.